

Komşu Kızı

— Alaca · 26 Kasım 2020

Göçüp gittin ansız, yaban ellere,
Ceylan gibi sekip, gel komşu kızı!
Bilsen düştüm sensiz, çıyan dillere,
Girdaplardan çekip, al komşu kızı!

Hâlâ aynı kentte, yaşıyorum ben,
Aşkını bu kalpte, taşıyorum ben,
Ne var şu gurbette, şaşıyorum ben?
Gururunu söküüp, sal komşu kızı!

Harcadı, tüketti, zaman dilimi,
Susturdu, lâl etti, yaman dilimi,
Geçerek alt katı, hemen zilimi;
Merdiveni çıkıp, çal komşu kızı!

Döndür nevrüz güne, donmuş kışımı,
Göge kaldır öne, inmiş başımı,
Rengi kızıl kana, dönmüş yaşımı;
Mendilini büküp, sil komşu kızı!

Gülümse ki bayram olsun her anım,
Onsun solda yaram, dinsin zâr yanım,
Bitsin bunca dram, cansın, dermanım;
Yine gamze çakıp, gül komşu kızı!

Kör kuyulardayım, güneşsiz dibi,
Sensin yüreğimin, eşsiz sahibi,
Anılarda kalan, eski biz gibi;
Gözlerime bakıp, dal komşu kızı!

Olmazdı sabahım, dert gece azar,
Yeri aştı ahım, arşa dek uzar,
Yorgun düştü ruhum, bekliyor huzur;
Bir su gibi akıp, dol komşu kızı!

Bırakma elimi, gitme bir yere,
Doyayım sevgine, sarıl son kere,
Gerek yok gözlerin, varken fenere;
Çerağımı yakıp, kal komşu kızı!

26.11.2020

Muhittin Alaca